

РЕШЕНИЕ

№ 219

гр. Б., 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., XXII СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: **НИКОЛАЙ С. ГЕМЕДЖИЕВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **НИКОЛАЙ С. ГЕМЕДЖИЕВ**
Административно наказателно дело № 20212120205833 по описа за 2021
година

Производството по делото е образувано по реда на чл.59 и сл. от
ЗАНН по повод постъпила в съда жалба, подадена от О. С., ЕИК ... с адрес:
гр.С., област Б., ..., представлявано от кмета Т. Я..

Жалбата е подадена против Наказателно постановление
№64/03.12.2021 г., издадено от П. М. М. – директор на РИОСВ – Б..

С това Наказателно постановление (НП) на основание чл.200, ал.1, т.2 от
Закона за водите (ЗВ) за нарушение на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ , на общината-
жалбоподател е наложено административно наказание по вид „имуществена
санкция” в размер от 2 000.00 лева.

С жалбата се иска отмяна на процесното НП, като се посочва, че то е
незаконосъобразно, издадено в нарушение на ЗАНН. Прави се искане за
присъждане на направените по делото разноси

Административнонаказващия орган (АНО) след редовно призоваване не
се явява. Явява се процесуален представител, който отправя искане за
оставяне процесната жалба без уважение, потвърждаване на НП и
присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА:

Не са представени доказателства за датата на връчване на процесното НП, което не може да бъде тълкувано в ущърб на общината-жалбоподател.

Жалбата е постъпила при наказващия орган на 17.12.2021 г. с вх. №ВОД-294(4)/17.12.2021 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 07.05.2021 г. в сградата на РИОСВ – Б. била извършена проверка, по време на която било счетено, че на 25-26.03.2021 г. общината-жалбоподател не изпълнява условие, определено в раздел „Индивидуални емисионни ограничения по потоци и места на заустване“ на Разрешително №2371 0085/13.05.2013 г., продължено с Решение №51/30.03.2021 г., издадено от Директора на Басекнова дирекция „Черноморски район“ (БДЧР) – Варна за канализационната система с.Р. г., О. С.. На 25-26.03.2021 г. било извършено пробовземане на еднократна и съставна средноденонощна за вход и изход на ПСОВ „Р. г.“, за провеждане на собствени мониторинг за първо тримесечие на 2021 г. Резултатите от изпитванията показвали превишение на индивидуалните емисионни ограничения.

В резултат на посоченото и на 28.06.2021 г. в гр.Б. и в тримесечния давностен^[1] срок по чл.34, ал.1, изр.2 ЗАНН, С.Н. (главен експерт) съставила против дружеството-жалбоподател Акт №64/28.06.2021 г. за установяване на административно нарушение (АУАН).

Конкретно отразеното в акта нарушение било квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ. В словесен вид вмененото административно нарушение било, че общината-жалбоподател не изпълнява условие, определено в посоченото по-горе разрешително.

На 06.07.2021 г. и срещу подпис, на кмета на общината-жалбоподател бил връчен препис от АУАН.

На 03.12.2021 г., извън рамките на инструктивния едномесечен срок по чл.52, ал.1 ЗАНН, но в давностния^[2] шестмесечен срок по чл.34, ал.3 ЗАНН

от съставянето на АУАН, П. М. - директор на РИОСВ – Б., издал процесното наказателно постановление. Конкретно посоченото нарушение, вменено на жалбоподателя, е идентично с отразеното в АУАН, както в словесен, така и в цифров вид.

На 17.12.2021 г. процесната жалба постъпила в РИОСВ – Б..

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът установи процесуални нарушения или материалноправни пропуски при издаване на АУАН и НП, които обуславят отменително решение.

АУАН и НП са съставени от лица, компетентни да сторят това съгласно чл.201, ал.ал.3 и 4 ЗВ.

Разпоредбата на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ, посочена като нарушена, вменява в задължение на водоползвателите, титуляри на разрешителни да изпълняват условията в издадените им разрешителни по реда на ЗВ или комплексните разрешителни издадени по реда на ЗООС.

В съставеният АУАН №64/28.06.2021 г., както и в предхождащият го констативен протокол №К-7-41/07.05.2021 г., съответно в обжалваното наказателно постановление, е констатирано превишаване на определените в разрешителното за заустване допустими индивидуални емисионни ограничения на Пункт №2 за мониторинг – изход на ПСОВ „Р. г.“, общ.С., с конкретно посочени допустими и измерени показатели. Това превишение над посочените в разрешителното максимално допустими показатели на отпадните води, по съществото си касае неизпълнение на условията по разрешителното относно качеството на заустваните отпадъчни води. Това несъответствие на качеството на заустваните води представлява нарушение на чл.48, ал.1, т.3 ЗВ задължение за поддържане качеството на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителното.

Независимо от това, наказващия орган неправилно е квалифицирал нарушението по общият състав на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ. С риск за повторение, нарушението на тази разпоредба касае неизпълнение на всички други условия, вписани в разрешителните, но не и условията за стойностите на ИЕО, конкретно посочени в разрешителното и касаещи качеството на водите, за които изрично е предвидено задължение за спазване с разпоредбата на

чл.48, ал.1, т.3 от ЗВ. Разпоредбата на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ е обща такава и обхваща по-широк обем от задължения и условия, заложиени в разрешителните, докато разпоредбата на чл.48, ал.1, т.3 ЗВ се отнася конкретно до задължението за поддържане на необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителните. В тази връзка наличието на конкретен състав, покриващ словесното описание в АУАН и НП на вмененото на общината-жалбоподател нарушение, изключва възможността за квалифициране на деянието по общия състав на чл.48, ал.1, т.11 ЗВ.

Тази неправилна квалификация по чл.48, ал.1, т.11, вместо по чл.48, ал.1, т.3 ЗВ, е довела от своя страна до прилагане на неправилна санкционна норма. Според процесното НП, основанието на наложената имуществена санкция е чл.200, ал.1, т.2 ЗВ, според която с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва физическото или юридическото лице, което: ползва водни обекти, водностопански съоръжения и системи или изгражда такива без необходимото за това основание или в отклонение от предвидените условия в разрешителното - от 2000 лв. до 10 000 лв.

В настоящия случай правилната санкционна норма с оглед описаното в АУАН и в НП деяние следва да бъде чл.200, ал.1, т.6 ЗВ, според който с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва физическото или юридическото лице, което: изхвърли отпадъчни води във водните обекти и канализационната система, като наруши емисионните норми и изисквания - от 1000 лв. до 5000 лв.

Ето защо настоящия съдебен състав намира, че наказващият орган не е приложил правилно материалния закон, тъй като не е квалифицирал деянието според нормите, които съответстват на фактите, които го описват. Посоченото е основание за отмяна на процесното НП.

По време на предсъдебната фаза на административнонаказателния процес е прието, че датата на извършване на нарушението е именно **25-26.03.2021 г.**

Според представените по делото доказателства, проби от мястото на заустване на водите са взети на **25.03.2021 г.** Същевременно протокол №0484 за изпитване на пробите е с дата **07.04.2021 г.** Резултатите от проведения

собствен мониторинг са подадени в РИОСВ-Б. с писмо вх.№ ВОД-220/22.04.2021 г. Констативен протокол №К-7-41 е съставен на **07.05.2021 г.**, а АУАН е съставен на **28.06.2021 г.** При посоченото в този абзац е трудно да се възприеме защо в АУАН е прието, че датата на извършване на нарушението е именно **25-26.03.2021 г.**, т.е. два дни.

Както се посочва в процесната жалба, посочването на датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на всеки АУАН и НП, тъй като има значение за изчисляване на сроковете, предвидени в ЗАНН, както и за точното индивидуализиране и правилното възприемане от уличеното лице на твърдяното нарушение, както и за организирането на защитата му.

Хипотетично е напълно възможно към 26.03.2021 г. изобщо да не било налице превишаване на допустимите индивидуални емисионни ограничения. Това нарушаване на процесуалните правила е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на процесното НП.

При посоченото дотук процесното НП следва да бъде отменено.

При очерталия се завършек на производството през въззивната инстанция искане на общината-жалбоподател за присъждане на направените от нея съдебно-деловодни разноски се явява основателно.

Мотивиран от посочено и на основание чл.63, ал.2, т.1 във връзка с чл.58д, т.1 и чл.63д, ал.1 ЗАНН, 22. наказателен състав на Районен съд – Б.

---

[1] Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г. на ОСК на НК на Върховен касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховен административен съд

[2] Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г. на ОСК на НК на Върховен касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховен административен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление №64/03.12.2021 г., издадено от П. М. М. – директор на РИОСВ – Б.;

ОСЪЖДА РИОСВ - Б. да заплати на О. С. сумата от 480.00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението, съгласно чл.63в ЗАНН, подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Б. на основанията, предвидени в

*Наказателнопроцесуалния кодекс (чл.348 НПК) и по реда на Глава
Дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (чл.чл.208-228
АПК) в четиринадесетдневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.*

Съдия при Районен съд – Б.: Вярно с оригинала:
Р. Ж.